

BUTLLETÍ DE L'ORDE FRANCISCÀ SEGLAR DE CATALUNYA

Any 23 15 abril 2018 núm. 210

ofscat.jimdo.com

ofspompeia@hotmail.es

Simó, fill de Joan, m'estimes?

EL MEU AMIC PERE

Pere estava pensant... M'han dit que he de parlar sobre tu, i mira per on, no vull més parlar sobre tu, ni de tu, vull fer una altra cosa. Avui vull pregar-te. Vull emprar-te com a mitjancer i intercessor entre el Senyor i jo. Tu seràs el meu canal i l'eficàcia de la fertilitat està totalment vinculada a l'efectivitat dels canal que reguen.

Hi ha una altra cosa que et vull dir i que per això mateix crec que també ens entendrem. Tu ets fill del teu "terrinyo", jo del meu. Tu ets d'un poble de pescadors i et deus a l'aigua i als peixos. Jo sóc d'un lloc agrari i també em dec a la terra i als animals. Si més no, han estat els recursos que ha tingut la meva família per a pujar-me

Mira, Pere, jo vull ser com tu. Un "bruto" que només té cor. Jo vull ser com tu, que tenies un cervell, segur, de ben poques circumval·lacions, perquè quantes més circumval·lacions té un cervell, és una qüestió de proporcionalitat directa, ja et dic, quantes més circumval·lacions té aquest cervell, més recargolat es torna, més desconfiat i a voltes malaltís. Jo vull ser com tu perquè no entenes res, només imperava una llei en el teu cor, una estimació bàrbara per aquell home que et fascinava, i te l'estimaves des de la panxa i visceralment, tant se val si entenes el que et deia o bé no ho entenes. I què té a veure l'enteniment per estimar sense mesura?

Estimaves tant, a Jesús que eres incapaç d'entendre la seva missió perquè tenies por que li passés alguna cosa i el perdessis i el volies protegir. Fins i tot vas aguantar que t'anomenés "Satanàs", i tant te l'apreciaves que no el vas deixar sol, ni el vas engegar a fer punyetes, que era lo que procedia, i vas continuar al costat d'ell perquè tenies un sentit de la fidelitat, molt possiblement, dels que ja no en queden.

I quan tothom marxava i anava abandonant al Mestre i ell us va preguntar si vosaltres també el volíeu deixar, tu, amb la sinceritat proverbial que et caracteritza vas respondre des de la petitesa i des de la humilitat que no sabies on anar perquè només Ell tenia paraules de vida eterna. I vas saber triar la vida eterna molt abans d'entendre-la.

Pot ser, també, no et vas ni assabentar de qui era Jesús, ni del que significava Ell mateix, ni el que feia i deia fins que el van matar, però això no et va

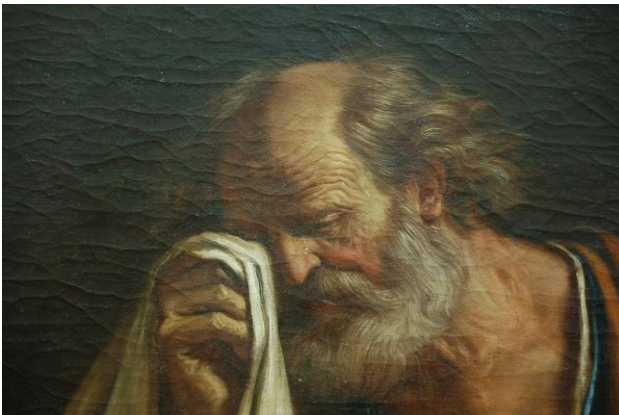
privar d'estimar-lo, de patir per ell i de voler sempre ser un dels seus. I possiblement vas ser triat entre molts i vas formar part del Dotze i vas ser l'hereu de Jesús, precisament perquè eres així. I és per això que vull ser com tu. Jo sóc massa racional i visc l'amor en un sistema cartesià més propi de les ciències exactes que no de l'Evangelí.

Pere, jo vull ser un traïdor com tu, perquè només traint, tal com tu vas traïr, saps quin és el valor de la traïció i el que significa i també saps més que ningú quin preu cal pagar per haver-ho fet, sense que ningú et demani comptes ni et condemni per allò, per això també saps, millor que ningú, què cal fer per esmenar la traïció fins que quedi totalment neta fins a les darreres conseqüències.

Jo, Pere, en la teva traïció hi he pensat molt. He pensat molt en Getsemaní, on tu de cap manera no podies entendre el que representava aquell moment de pregària agònica. Per això eres, com els altres, incapaç de pregar ni de vetllar. Tenies son, i era Jesús qui no la tenia perquè també, és lògic, que visqués una total angoixa ja que sabia que havia arribat el moment, però tu no t'esperaves aquell desenllaç, possiblement no podies albirar el que arribaria després d'aquell moment que nosaltres, ara, en diem el "prendiment", però és ara que coneixem el que ha passat gràcies als evangelistes. No, no ho sabies. A més, era un lloc on amb Jesús hi anàveu tot sovint. Per què aquesta volta havia de ser diferent?

Cert. La triple negació estava més cantada que el gol de Marcelino. També és cert que havia estat augurada, de bell antuvi, durant el Darrer Sopar. Tu et

vas posicionar i vas dir que no, que no negaries. I és cert, així et va sortir del cor. I no ho volies fer. Tu no tenies cap intenció de negar Jesús. Ans al contrari, res més lluny del teu cap i del teu cor. I ho vas fer. Però jo t'explicaré perquè ho vas fer, o millor dit, perquè ho vares poder fer. Ho vas

fer i poder fer perquè hi eres, estaves allí. No et vas quedar a casa. Ho vas fer

perquè vas seguir pas a pas el teu mestre i amic. Perquè eres incapaç de deixar-lo sol i volies veure quina sort correria. Perquè volies restar tan a prop d'ell com poguessis. Perquè ni en aquella hora amarga no et podies desentendre d'ell. I vas tenir por. Sí, vas tenir por. Molta por. Jo t'ho asseguro, amic Pere, que això a mi no m'hauria passat. Això a mi no m'hauria passat perquè no hauria tingut els santíssims nassos, per no dir altres parts de l'estructura física, ni la valentia, ni l'amor suficient per a fer el que tu vas fer. Jo ja no hauria tingut valor ni per ser-hi. M'hauria quedat a casa veient una pel·lícula de "l'oest", "y aquí paz i después gloria". L'endemà al matí hauria comprat la premsa local per assabentar-me de com havien anat les coses i m'hauria dedicat a trucar pel telèfon segons quines notícies hi hagués hagut.

Per això vull ser com tu, Pere. Vull tenir el cor que tu tens. També vas saber-ho esmenar de la manera més sublim. Diu que equivocar-se és propi d'humans, i tu vares demostrar amb escreix la teva humanitat. Rectificar és de savis, i tu vares donar una raó de quina era la teva gran saviesa. I esmenar és sublim, propi del sants, i tu Pere ets el Sant aquí avui em vull referir per tenir-lo com amic i com intercessor.

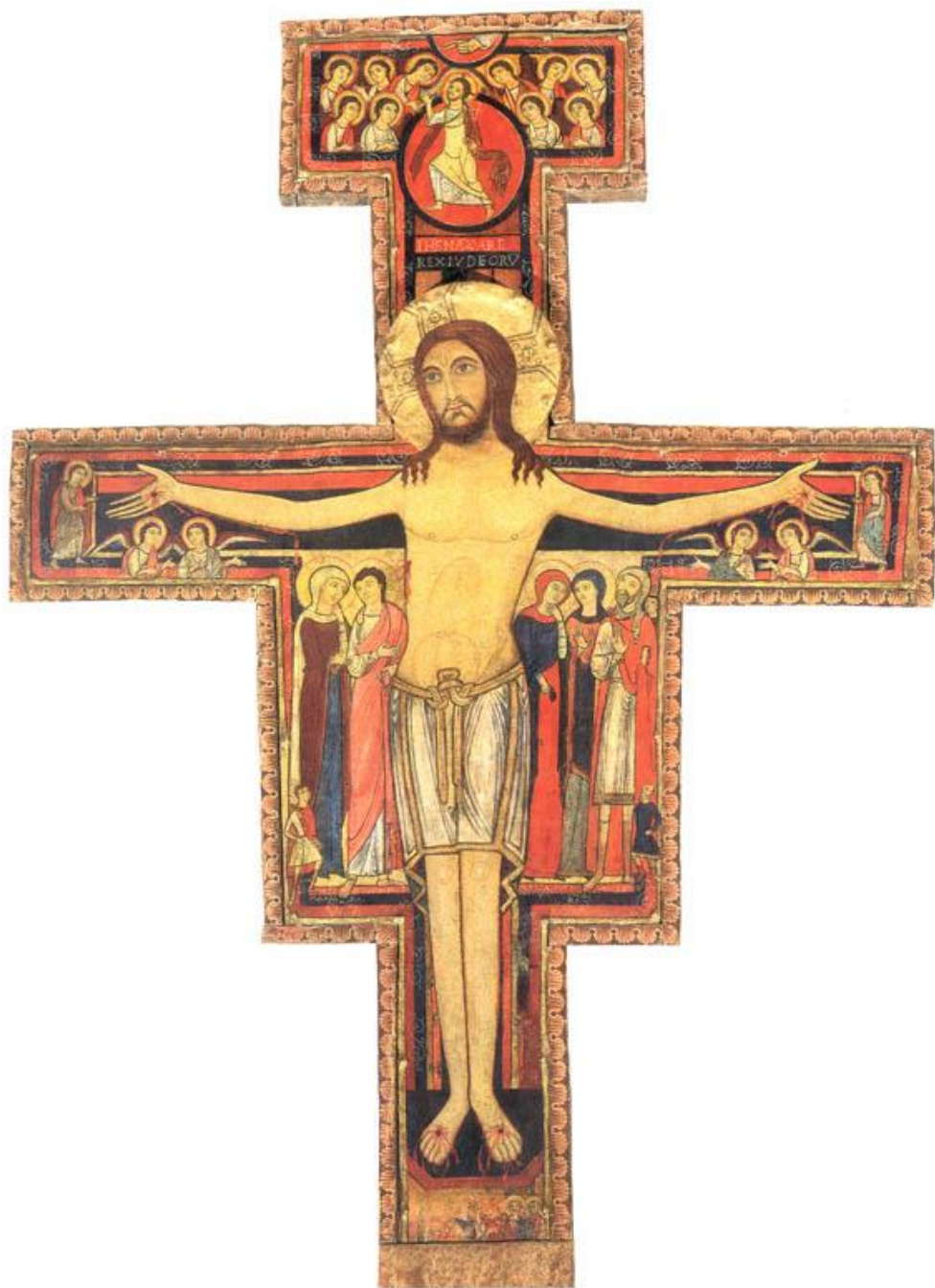
Apòstol Pere, amic meu... Prega per nosaltres!!!!

Joaquim Recasens, ofm

EL CRIST PASQUAL DE SANT DAMIÀ

Tots els franciscans coneixem i estimem molt la icona del Crist de sant Damià, "la que va parlar a sant Francesc", com diu la gent. Penso que la Pasqua és un temps litúrgic molt adient per a parlar-ne, perquè el Jesús de l'esglesia de sant Damià no és un Crist crucificat, sinó ressuscitat. Amb aquesta reflexió voldria fer arribar a tots els germans de l'Orde franciscà seglar de Catalunya, la meva felicitació més fraterna i cordial: "Si amb el Crist hem ressuscitat, cerquem les coses de dalt", cantem. Sí, realment, la Vida ha pogut més que la mort. La tristor de la Creu ha donat pas a la gran alegria. Enhorabona, germans terciaris.

Aquesta icona fou pintada entorn de l'any 1100, uns vuitanta-dos anys abans del naixement de Francesc. El seu autor, del qual en desconeixem el nom, formava part de la comunitat de monjos ortodoxos grecs que fugint de la persecució turca, s'havien refugiat a Assís on havien construït un petit monestir on van viure-hi fins que van poder tornar a casa seva. Així, doncs, el nostre Crist de sant Damià, ha esdevingut sense proposar-s'ho ningú, una autèntica paràbola ecumènica.

L'esglesiola, abandonada, anà resistint com pogué els embats del temps i mig derruïda la va trobar sant Francesc els primers anys del segle XIII .

Aquesta gran creu de 2'10 m. d'alçada per 1'30 d'amplada havia estat realitzada expressament per a la petita església. El cos del Crist és lluminós i destaca sobre els altres personatges que l'envolten. Entorn de braços i peus, el color fosc simbolitza el sepulcre buit. La llum que l'il·lumina sembla que surti de molt endintre, com si ens recordés que “Ell és la Llum del món”. Francesc ho intuï molt bé quan li demanava: “Veniu a il·luminar les tenebres del meu cor”. El monjo pintor es va inspirar en l'evangeli de Joan. Jesús s'abandona totalment en els braços del Pare, s'ofereix al Pare, tot invitant-nos a seguir les seves petjades, a abandonar-nos nosaltres també en mans de Déu; en definitiva, a canviar la nostra vida, lluny de les mediocritats que tant de mal ens fan, a nosaltres i a les nostres fraternitats. Volem ser autèntics germans de Penitència, com foren anomenats durant segles els germans de l'Ofs, és a dir, germanes i germans sempre a punt de recomençar de nou.

És una icona que ens convida a la contemplació i al silenci, a mirar i a estimar. I Maria, serena al peu de la creu, la dona creient que ens porta cap el seu Fill Jesús i ens ensenya a comprendre'l, a estimar-lo i a seguir-lo.

Em permeto proposar-vos, amics terciaris, que en aquests dies pasquals recitem encara amb més freqüència la pregària de Francesc davant el Crist de sant Damià: ***Déu sobirà i gloriós, il·lumineu les tenebres del meu cor i doneu-me una fe recta, una esperança certa i una caritat perfecta, seny i coneixement, Senyor, per tal que acompleixi el vostre manament sant i verídic.***

Que la Mare de Déu de Montserrat i el nostre sant Jordi, les festes dels quals celebrem en aquest mes d'abril, acompanyin les nostres fraternitats i el nostre poble en aquests moments que vivim. “Il·lumineu la catalana terra”, li demanem a la Moreneta. “Vetlleu per la Pàtria animada, per la seva llibertat, per la fe tan arrelada, per la santa germandat...Patró de cavalleria, vetlleu per la Pàtria mia i pel seu renaixement”, invoquem en els Goigs a sant Jordi.

Fra Josep M. Segarra, ofmcap

Al·leluia

Al·leluia, al·leluia, al·leluia !!!

El Senyor ha ressuscitat, cridem ben fort: la Vida ha guanyat per sempre a la mort Jesús fet home va donar la seva vida d'home a l'home perquè tingués la llibertat de poder-se salvar, perquè no es perdés cap de les criatures humanes que Déu Pare li va confiar, i ho va fer amb amor i només per amor.

Aquell que viu, Aquell que és el Camí, la Veritat i la Vida, ens assenyala el veritable Camí per on hem de passar per anar amb Ell, per assolir la vida eterna. Suportant els nostres sofriments de tota mena per amor a Déu, portant la creu de cada dia, que conté l'amor que lliurement podem abraçar, ens obre aquella font de la vida de l'Amor, que és el Cor Sagrat de Jesucrist. Aquesta tasca, humanament la va encomanar per primera vegada a aquell soldat, nomenat Longino, després d'haver ofert la seva pròpia vida humana al Pare, per a la salvació dels homes, i abans de ressuscitar divinament, travessant-li el costat amb una llança...

Si seguim Jesús, la nostra mort carnal serà la clau que obrirà el nostre cor per alliberar tot aquell amor que durant la vida terrena hem fet créixer en nosaltres, estimant Déu i el proïsme. I així, deslliurar el fruit de la vida, la llavor de la qual Nostre Senyor va plantar en nosaltres perquè la féssim créixer i arribar a ser tots plegats un en l'amor com l'Amor Déu és Un ...

Molt bona Pasqua de Resurrecció a tothom !

Balbina Birba, ofs

Formació OFS a Lleida a càrrec de Joaquín Recasens

Després de la pregària de sant Damià, Joaquín va començar la xerrada: segons l'encàrrec sobre "Salvació i Redempció", en realitat, el que vagi sortint, sobretot a partir de la comparació entre el Nadal i la Pasqua. Generalment el Nadal el celebrem més, familiarment, socialment i litúrgicament. També ens afecta més el Nadal que la Pasqua. El naixement d'un nen significa joia. La Pasqua significa un altre naixement, però no es veu de la mateixa manera, té

més impacte la realitat del Calvari que l'explosió de la Resurrecció. Som en una època que defuig la mort, per tant s'aprofita el bon temps i es fan vacances laiques, procurant no pensar en gaires calvaris.

Deixant ben clar aquest tema va passar a explicar-nos una anècdota personal seva i del seu pare. L'infant Joaquín era a la piscina amb el seu pare. Pare i nen, amb el flotador posat, jugaven dins l'aigua, quan el nano es va escórrer del flotador i es va enfonsar sota l'aigua. Immediatament el pare el va treure, Joaquín es va espantar i va plorar, però no va passar res.

De fet el pare li va salvar la vida, però Joaquín mai ha considerat el seu pare com el seu salvador, sinó com el pare que se l'estimava, que va fer el mateix que hauria fet el socorrista o algú que s'hi trobés.

El pare i la mare ja l'estimaven abans de la concepció i abans de néixer.

El pare no havia de demostrar res, Joaquín ja era estimat abans de ser concebut. Així mateix, sense la Encarnació no podríem saber com ens estimava el Verb Encarnat. No comprenem la Paraula de Déu fins que s'explicita, i la Paraula de Déu s'atansa a nosaltres. El Verb surt de si mateix i es fa assequible, es fa humà perquè el podem entendre. Nosaltres no podem passar a nivell de Déu, és Déu qui es posa a nivell nostre per Amor.

En això es torna Crist, es fa home: per Amor i per demostrar que la seva obra és una bona obra.

Crist s'ha encarnat en aquell que ha creat. En l'Encarnació el Fill de Déu és fa home, cosa que vol dir que assumeix la natura humana, fins a l'extrem que el creador de la vida ha de passar per la mort, per a complir amb la part humana de la seva natura. No només això, perquè sigui possible el seu naixement, per a poder home necessita un ventre de dona, unes mans que l'hi treguin, uns pits per criar-se. El Creador es posa a mans de la seva criatura. Però no a les mans d'una criatura qualsevol, es posa a les mans de Maria, criatura triada per Déu.

A Maria se li presenta Gabriel. Només li fa una pregunta tècnica. Una vegada resposta, ni dubta ni tem. Cal tenir en compte amb quina delicadesa el Creador demana permís a la criatura. Per l'educació es coneix el senyor.

I Jesús neix amb gana, amb necessitat que el netegin, com un nen qualsevol, depenent de la seva mare i del seu pare, com un nen qualsevol. I es torna un home qualsevol, i per tant víctima de la seva naturalesa humana, que com-

parteix amb la seva naturalesa divina. Qui mor a la creu és un home que també és Déu.

De la muerte no se libra ni Dios.

Mor com a home, i la coherència de la seva vida porta a la seva mort. Crist no vol morir, és coherent amb la naturalesa triada. (La última tentación de Cristo).

Jesús viu l'experiència humana perquè estima, i es torna un exemple per a tots nosaltres. Tot plegat, que seguim igual de soques, i la condició humana desfà la creació a imatge de Déu, però Ell estima fins al final. La nostra ineptitud a la seva Paraula el porta a la Creu, com a conseqüència del seu Amor ens mostra el Camí, una vegada ha mostrat la Veritat i d'aquí a un moment ens mostrarà la Vida. Jesús és conseqüent a la seva condició humana fins al final.

Ell no tenia cap motiu per encarnar-se. Amo i Senyor de totes les coses i de tots nosaltres, només ens calia obeir i estimar. És Déu que surt de si mateix per Amor i crea un buit que és el no res, aquí és on crea el món capaç d'engendrar, gestar i parir, ser pare i mare. La projecció del buit crea l'Amor. Surt de si mateix per Amor perquè Ell és l'Amor amb majúscula i el projecta en la criatura.

La creació no és feta perquè sí, ni per atzar, és obra d'amor i tant ens estima que ens dóna segones i terceres oportunitats. Mai no podrem saber els motius que té Déu per nosaltres, a no ser per Amor. Estima tant la seva obra que no pot estar-se de tastar-la.

I ens diu sigueu perfectes com el Pare del Cel és perfecte, altra cosa és fer-ho, mai estimarem com Ell estima, mai perdonarem com Ell perdona, però podem intentar-ho, i aquesta és la nostra tasca.

Igualment mai no podrem arribar a la plenitud humana de Jesús. La referència de Déu és Jesús. El Regne l'explica en paràmetres humans. Recorre a la imatge humana, ens ensenya a dir Pare. Planteja a Déu des del cor. La justícia de Déu és plantejada des de la raó humana. En un naixement el plor és el trencament amb la realitat anterior. La mare ha de tocar el fill, i comencen una altra relació, ara sensitiva. La mare se sabia vinculada al fill però intuïtivament, ara el podrà tocar.

Tocar, imposar les mans, només es pot fer si s'està molt a prop. Jesús vol tocar el leprós, i el leprós vol que Jesús el toqui, malgrat la Llei. Pasqua, pas del Senyor en favor de l'home, pas de vida i de mort. És més important.

La distància entre la divinitat i la humanitat és més gran que de la humanitat a la divinitat, es tracta de Déu i home.

Amb la Pasqua s'acaba el dejuni però la tradició gastronòmica és el Nadal.

El Nadal occidental és franciscà. Pel franciscà Nadal és festa, la reunió, ..., que ha generat el consumisme. Nadal aplega, Pasqua dispersa, ho veiem a l'Evangelí.

Desperta més tendresa un nen que un mort.

La tradició fa fer pessebres.

El pas de Déu a home és més important que d'home a Déu.

Desde mi rincón

El pregón Pascual anuncia la resurrección de Jesús. El significado salvador de la resurrección de Jesús queda reflejado en el pregón Pascual en frases como: "se sienta libre de las tinieblas", "canceló el recibo del antiguo pecado", "esclareció las tinieblas del pecado", "son arrancados los vicios del mundo y de la oscuridad del pecado", "rotas las cadenas de la muerte", "asciende victorioso del abismo". La resurrección lleva consigo la liberación de Jesús y de la humanidad, no sólo la liberación de la muerte, sino también de las ataduras de las miserias humanas: el odio, las envidias....

La resurrección de Jesús es para nosotros, según se expresa en el Pregón Pascual, la razón última y la fuerza diaria de nuestra esperanza: lo que nos alienta para trabajar por un mundo más humano. Hay mucha gente "crucificada", sufriendo sin conocer la dicha ni la paz, a estas personas solo le espera la resurrección. Dios mismo "enjugará las lágrimas de sus ojos. Ya no habrá muerte, ni habrá pena, ni llanto ni dolor"(Apocalipsis 21,4).

"Al que tenga sed, yo le daré a beber gratis de la fuente del agua de la vida" (Apocalipsis 21,6) Sin merecerlo, gratis, así saciará Dios la sed de vida que hay dentro de nosotros.

Francisco Javier Conejo, ofs

Nou Consell Provincial de Catalunya

Ministre Provincial : Carles Llompart

Vice ministre : Josep Serra

Secretari : Josep Saña

Mestre formació : Maria Cambray

Tresoreria : Montserrat Linares

Butlletí : Carles Fontanals

Web : Benet Coll

Assumptes exteriors : Lluís Viñas

AGENDA

(D'acord amb les dades facilitades per les Fraternitats)

Diumenge 8 d'abril, 2on diumenge.

Fraternitat de la Mare de Déu de Pompeia: 9h. Assemblea, 10,30 Eucaristia.
Aquest dia farà la 1ª Professió la Gna. Isabel Crego.

Dilluns 9 d'abril, 18h. Pregària, a la Fraternitat de la Mare de Déu de Pompeia,
Riera Sant Miquel, 1 bis entr.2ª, de Barcelona.

Dimarts 10 d'abril, 19,30h. Pregària Interfranciscana amb el lema "Recerca de Déu en Fraternitat" per Maria Cambray, ofs, al Col·legi Sant Francesc d'Assís de les Germanes Franciscanes Missioneres de la Immaculada, plaça Universitat 2 de Barcelona.

Divendres 13 d'abril

Fraternitat d'Arenys de Mar, 19:30h. Dintre la Missa farà la 1ª Professió el Gmà. Josep González. c/ Santa Maria 7, Arenys de Mar.

Dissabte 14 d'abril, 11h. Recés de Pasqua per Fra Francesc Linares, ofm., al Santuari de Sant Antoni, Santa Cecília 15, Sabadell.

Fraternitat de Sant Antoni, 19h. Assemblea, Eucaristia i renovació de vots, al Santuari de Sant Antoni, C/ Vila Antonia 12, Lleida.

Diumenge 15 d'abril, 3er. diumenge.

Fraternitat d'Arenys de Mar, 9h. Pregària davant el Santíssim. Exposició del Tema: St. Joan Mª Vianney, rector d'Ars, terciari franciscà. Durant l'Eucaristia, demanaran l'entrada a l'Ofs els germans, Francesc Moreno, Mossèn Ferran Jorabo, i Roman Paul Mariette. c/ Santa Maria 7, Arenys de Mar.

Fraternitat de Sabadell, 17 a 20h. Trobada Fraternal al Santuari de Sant Antoni, Santa Cecília 15, Sabadell.

Dilluns 16 d'abril, 18h. Formació, a la Fraternitat de la Mare de Déu de Pompeia, Riera de Sant Miquel 1 bis entr.2ª, de Barcelona.

Dijous 19 d'abril, 20h. Dins el Curs *Literatura i Cristianisme*, Conferència "Literatura actual i Cristianisme" per Fra Jacint Duran. A Pompeia Grups, Riera Sant Miquel 1 bis. BCN.

Dissabte 21 i Diumenge 22 d'abril, La Fraternitat d'Arenys de Mar visita els germans de la Fraternitat de Perpinyà.

Diumenge 22 d'abril,

Fraternitat de Granollers, Trobada Fraternal 12,30h Eucaristia, 14h Dinar fraternal, 15,30h. Oració Mirades de Perdó, 16h. "El Franciscano seglar y la vida pública". Lectura recomanada: Encíclica *Evangelii Gaudium* del Papa Francesc. c/ Pl. Jacint Verdager 7, Granollers.

Dissabte 28 d'abril, 10,30h. Formació "La Pregària", per la Gna. Clara Fernández,osc, al Convent d'Arenys de Mar, Santa Maria,7, Arenys de Mar.

Redacció: Pompeia-Grups, Riera de Sant Miquel, 1 bis entl.2n.08006. Barcelona, Tel. 635 612 431.